

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 22 września 2016 r.
(OR. en)

12525/16

ONU 100
CONUN 183
COHOM 117
COPS 279
CSDP/PSDC 536
CFSP/PESC 757
DEVGEN 205
GENDER 38

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 10805/16 + COR 1

Dotyczy: Zmienione wskaźniki dotyczące wszechstronnego podejścia do wprowadzania w życie przez UE rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 oraz 1820 dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa

---

Delegacje otrzymują w załączeniu zmienione wskaźniki dotyczące wszechstronnego podejścia do wprowadzania w życie przez UE rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 oraz 1820 dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, przyjęte przez Radę na 3484. posiedzeniu w dniu 20 września 2016 r.

Zmienione wskaźniki dotyczące wszechstronnego podejścia do wprowadzania w życie przez UE rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1325 oraz 1820 dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa

We wszechstronnym podejściu do wprowadzania w życie przez UE rezolucji RB ONZ nr 1325 oraz 1820 dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (15671/1/08 REV 1) znajduje się zobowiązanie, by rozwijać „wskaźniki postępu odnoszące się do ochrony i wzmocnienia pozycji kobiet w warunkach konfliktu i w sytuacjach po konflikcie”. 26 lipca 2010 r. Rada przyjęła zestaw 17 wskaźników (11948/10), służących następującym celom: zwiększenie odpowiedzialności UE w zakresie wprowadzania w życie jej zobowiązań dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; ocena postępów i osiągnięć we wprowadzaniu w życie zobowiązań UE dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; wykrywanie luk i słabych punktów we wprowadzaniu w życie tej polityki; ułatwianie dalszego prowadzenia polityki i ustalanie kolejności działań, jak również ewentualne analizy porównawcze; motywowanie personelu; ułatwianie jasnej komunikacji dotyczącej wprowadzania w życie odnośnej polityki UE; oraz lepsze uwidacznianie działań UE.

W dokumencie Rady określono, że wskaźniki te należy w razie potrzeby korygować, aby odzwierciedlać rozwój wydarzeń w przyszłości w przedmiotowej dziedzinie. W drugim sprawozdaniu z wykonania przez UE rezolucji RB ONZ nr 1325 z lutego 2014 r. (6219/14) zachęcono do analizy i przeglądu 17 wskaźników w świetle doświadczeń zdobytych podczas przygotowywania dwóch pierwszych sprawozdań, aby zapewnić skuteczne metody pomiarów prac UE i jej państw członkowskich nad rezolucją RB ONZ nr 1325.

W odpowiedzi na te wytyczne poniżej przedstawiono zestaw zmienionych wskaźników dotyczących wszechstronnego podejścia do wprowadzania w życie przez UE rezolucji RB ONZ nr 1325 oraz 1820 dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa.

Dokumenty źródłowe

- Rezolucja nr 1325 (2000) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych dotycząca kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (rezolucja RB ONZ nr 1325)
- Rezolucja nr 1820 (2008) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych dotycząca kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (rezolucja RB ONZ nr 1820)
- Rezolucja nr 1888 (2009) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych dotycząca kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (rezolucja RB ONZ nr 2122)
- Rezolucja nr 1889 (2009) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych dotycząca kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (rezolucja RB ONZ nr 1889)
- Rezolucja nr 1960 (2010) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych dotycząca kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (rezolucja RB ONZ nr 1960)
- Rezolucja nr 2106 (2013) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych dotycząca kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (rezolucja RB ONZ nr 2106)
- Rezolucja nr 2122 (2013) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych dotycząca kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (rezolucja RB ONZ nr 2122)
- Rezolucja nr 2242 (2015) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych dotycząca kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (rezolucja RB ONZ nr 2242)
- Wszechstronne podejście do wprowadzania w życie przez UE rezolucji RB ONZ nr 1325 oraz 1820 dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (2008 r. – 15671/1/08 REV 1)
- Wskaźniki dotyczące wszechstronnego podejścia do wprowadzania w życie przez UE rezolucji RB ONZ nr 1325 oraz 1820 dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (2010 r. – 11948/10)
- Sprawozdanie w sprawie unijnych wskaźników dotyczących wszechstronnego podejścia do wprowadzania w życie przez UE rezolucji RB ONZ nr 1325 oraz 1820 dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (2011 r. – 9990/11)
- Drugie sprawozdanie w sprawie unijnych wskaźników dotyczących wszechstronnego podejścia do wprowadzania w życie przez UE rezolucji RB ONZ nr 1325 oraz 1820 dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (2014 r. – 6219/14)

Skróty

WPBiO: wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony

CVE: zwalczanie brutalnego ekstremizmu

ESDZ: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

UE: Unia Europejska

„UE i jej państwa członkowskie” (w tekście 21 wskaźników):

UE i jedno lub niektóre lub wszystkie jej państwa członkowskie

wysoki przedstawiciel/wiceprzewodniczący: Wysoki Przedstawiciel UE do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa /Wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej

NAP: krajowy plan działania

NATO: Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego

OBWE: Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie

ONZ: Organizacja Narodów Zjednoczonych

rezolucja RB ONZ: rezolucja Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych

„rezolucja RB ONZ nr 1325” (w tekście 21 wskaźników):

Rezolucja RB ONZ nr 1325 i kolejne rezolucje RB ONZ dotyczące kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (1325, 1820, 1888, 1889, 1960, 2106, 2122, 2242)

WPS: kobiety, pokój i bezpieczeństwo

I. I. Wprowadzenie

Rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczące kobiet, pokoju i bezpieczeństwa

Rezolucja RB ONZ nr 1325, przyjęta 31 października 2000 r., jest pierwszą rezolucją Rady Bezpieczeństwa dotyczącą nieproporcjonalnego i wyjątkowego wpływu konfliktu zbrojnego na kobiety, jak również znaczenia, jakie ma zaangażowanie kobiet w rozwiązywanie konfliktu i w pokonfliktowe procesy polityczne i odbudowę. Rezolucja RB ONZ nr 1325 wzmacnia dotychczasowe międzynarodowe i lokalne zobowiązania prawne i konwencje odnoszące się do kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz ustanawia pewne nowe zasady. Podkreśla znaczenie równego i pełnego uczestnictwa kobiet jako aktywnych podmiotów w zapobieganiu konfliktom i ich rozwiązywaniu, negocjacjach pokojowych, budowie pokoju, jego utrzymywaniu, w działaniach humanitarnych i odbudowie pokonfliktowej.

Rezolucja RB ONZ nr 1820 (2008) wyraźnie wiąże przemoc seksualną stosowaną jako taktyka wojenna z utrzymaniem międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. Rezolucja RB ONZ nr 1820 wzmacnia rezolucję nr 1325, uznając, że przemoc seksualna jest często powszechnie i systematycznie stosowana i może przeszkodzić w przywróceniu międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

W rezolucji RB ONZ nr 1888 (2009) podkreślono, jakie znaczenie ma większe uczestnictwo kobiet w mediacjach i procesach decyzyjnych odnoszących się do rozwiązywania konfliktów i budowania pokoju. W rezolucji wzywa się do stworzenia nowej struktury misji pokojowych, aby skoncentrować się na ochronie kobiet i dzieci. Ustanawia się w niej także nowe środki zwalczania przemocy seksualnej w sytuacjach konfliktu zbrojnego, takie jak mianowanie specjalnego przedstawiciela i zespołu ekspertów w zakresie posługiwania się przemocą seksualną w konflikcie zbrojnym.

W rezolucji RB ONZ nr 1889 (2009) wezwano państwa członkowskie ONZ i inne podmioty do przyjęcia dalszych środków, aby zwiększyć uczestnictwo kobiet na wszystkich etapach procesów pokojowych; zwrócono się do organów ONZ i państw członkowskich, by gromadziły dane, prowadziły analizy i systematyczne oceny szczególnych potrzeb kobiet w sytuacjach po konflikcie, a także zwrócono się do Sekretarza Generalnego ONZ, by przedstawił Radzie Bezpieczeństwa zestaw wskaźników służących śledzeniu wprowadzania w życie rezolucji RB ONZ nr 1325. Miałyby to zaradzić brakowi podstawowych danych oraz konkretnych, wymiernych, osiągalnych, odpowiednich i terminowych wskaźników pomiaru postępów.

Rezolucja RB ONZ nr 1960 (2010) przewiduje system odpowiedzialności na rzecz powstrzymania przemocy seksualnej podczas konfliktów. Wymaga przedstawiania wykazów sprawców oraz sprawozdań rocznych dotyczących osób podejrzanych o przemoc seksualną lub za nią odpowiedzialnych. Stanowi strategiczny, skoordynowany i terminowy zbiór informacji i briefingów dla Rady Bezpieczeństwa w sprawie przemocy seksualnej podczas konfliktów, jak również wzywa państwa, by podjęły konkretne zobowiązania o określonych ramach czasowych, by zająć się tym problemem.

W rezolucji RB ONZ nr 2106 (2013) dodano więcej szczegółów operacyjnych w porównaniu z poprzednimi rezolucjami dotyczącymi kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, jak również ponownie podkreślono, że wszystkie podmioty w tym nie tylko Rada Bezpieczeństwa i strony konfliktu zbrojnego, ale wszystkie państwa członkowskie ONZ i podmioty ONZ muszą wzmocnić wysiłki na rzecz realizacji poprzednich zadań oraz zwalczać bezkarność za zbrodnie przemocy seksualnej podczas konfliktów.

Rezolucja RB ONZ nr 2122 (2013) wprowadza bardziej zdecydowane środki, aby umożliwić kobietom udział w rozwiązywaniu konfliktów i odbudowie pokonfliktowej, powierzając Radzie Bezpieczeństwa ONZ, ONZ, państwom członkowskim ONZ i organizacjom regionalnym usuwanie przeszkód stojących przed kobietami, tworzenie dla nich przestrzeni do działania i zapewnianie im miejsc przy stole negocjacyjnym. W rezolucji tej stwierdzono, że równouprawnienie płci i wzmocnienie pozycji kobiet ma kluczowe znaczenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, jak również podkreślono, że ekonomiczne usamodzielnienie kobiet w dużym stopniu przyczynia się do ustabilizowania społeczeństw wychodzących z konfliktu. W rezolucji zawarto harmonogram i wezwano do: rozwoju wiedzy technicznej i rozmieszczenia ekspertów w tej dziedzinie w misjach pokojowych ONZ i oenzetowskich zespołach mediacyjnych wspierających rozmowy pokojowe; ułatwienia dostępu do aktualnych informacji i analiz dotyczących wpływu konfliktu na kobiety i udział kobiet w rozwiązywaniu konfliktu; oraz większego zaangażowania w konsultowanie się z kobietami i bezpośrednie włączanie ich do rozmów pokojowych. Uznano, że potrzebna jest pomoc humanitarna, aby zapewnić dostęp do pełnego zakresu usług dotyczących zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, w tym w przypadku cięż będących wynikiem gwałtu.

Rezolucja RB ONZ nr 2242 (2015), przyjęta z okazji 15. rocznicy rezolucji RB ONZ nr 1325 i jej przeglądu na wysokim szczeblu, przyjmuje kwestię kobiet, pokoju i bezpieczeństwa jako kluczowy element służący sprostaniu wyzwaniom w nowym kontekście światowego pokoju i bezpieczeństwa, obejmującym wzrost brutalnego ekstremizmu, rosnącą liczbę uchodźców i osób wewnątrznie przesiedlonych oraz globalne skutki zmiany klimatu i pandemii; jest to jedyna rezolucja RB ONZ, która ukazuje te dramatyczne zmiany. Na mocy rezolucji nr 2242 powołuje się nieformalną grupę ekspertów ds. kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, która ma wesprzeć Radę Bezpieczeństwa ONZ w konsekwentnej realizacji jej zobowiązań dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa. W rezolucji RB ONZ nr 2242 przedstawiono ambitne nowe cele, jeśli chodzi o liczbę kobiet uczestniczących w misjach pokojowych, w tym również przez stosowanie zachęt dla państw dostarczających siły wojskowe; przedstawia się potrzebę zwiększenia liczby kobiet na wyższych stanowiskach kierowniczych na wszystkich szczeblach procesu decyzyjnego; oraz zauważa się potrzebę szkolenia mediatorów w zakresie wpływu procesów integracyjnych i sposobu pogłębienia integracji, co stanowi wyraz oczywistego uznania dowodów pozwalających łączyć zaangażowanie kobiet z trwalszymi porozumieniami pokojowymi. W rezolucji podkreśla się również konieczność zapewnienia krytycznej luki w finansowaniu organizacji kobiet.

Polityka UE w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa

UE konsekwentnie wzywała do pełnego wprowadzenia w życie harmonogramu dotyczącego kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, przedstawionego w rezolucji RB ONZ nr 1325 i w kolejnych rezolucjach, w szczególności do realizacji potrzeby zwalczania przemocy przeciw kobietom w sytuacjach konfliktowych oraz do propagowania uczestnictwa kobiet w budowaniu pokoju. Aby zintensyfikować działania UE w tej dziedzinie, 8 grudnia 2008 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła „Wszechstronne podejście UE do rezolucji RB ONZ nr 1325 oraz 1820 dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa”, obejmujące pełen zakres instrumentów działania zewnętrznego UE w różnych fazach konfliktów – od zapobiegania konfliktom po zarządzanie kryzysowe, budowanie pokoju, odbudowę i współpracę rozwojową.

26 lipca 2010 r. Rada przyjęła zestaw 17 wskaźników, służących następującym celom:

- zwiększenie odpowiedzialności UE w zakresie wprowadzania w życie jej zobowiązań dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa;
- ocena postępów i osiągnięć we wprowadzaniu w życie zobowiązań UE dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa;
- wykrywanie luk i słabych punktów we wprowadzaniu w życie tej polityki;

- ułatwianie dalszego prowadzenia polityki i ustalanie kolejności działań, jak również ewentualne analizy porównawcze;
- motywowanie personelu;
- ułatwianie jasnej komunikacji dotyczącej wprowadzania w życie odnośnej polityki UE;
- lepsze uwidacznianie działań UE.

W dokumencie Rady określono, że wskaźniki te należy w razie potrzeby korygować, aby odzwierciedlać rozwój wydarzeń w przyszłości w przedmiotowej dziedzinie.

UE dwukrotnie przedstawiła sprawozdania na temat wskaźników z 2010 r. – w maju 2011 r. i w lutym 2014 r. – obejmujące łącznie okres od grudnia 2008 r. do grudnia 2012 r. Wskazano na pozytywne zmiany, w tym na: większą liczbę krajowych planów działania przyjętych przez państwa członkowskie UE; lepsze zrozumienie, w jaki sposób bardziej angażować kobiety w procesy pokojowe; wyznaczenie punktów kontaktowych ds. płci we wszystkich delegaturach UE oraz misjach i operacjach WPBiO; łatwiejszy dostęp do szkoleń oraz lepszą koordynację i spójność w trakcie wdrażania. Zidentyfikowano również wyzwania, takie jak konieczność: oceny oddziaływania narzędzi wykorzystywanych do propagowania kwestii kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, dalszego zwiększania liczby przyjmowanych przez państwa członkowskie krajowych planów działania w ramach rezolucji RB ONZ nr 1325, systematycznego wprowadzania aspektów związanych z płcią oraz kobietami, pokojem i bezpieczeństwem do mandatów i innych strategicznych dokumentów dotyczących unijnych misji i operacji w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, jak również zapewniania, by więcej kobiet z UE uczestniczyło w misjach pokojowych ONZ. W drugim sprawozdaniu z wykonania przez UE rezolucji RB ONZ nr 1325 z lutego 2014 r. zachęcono do analizy i przeglądu 17 wskaźników w świetle doświadczeń zdobytych podczas przygotowywania dwóch pierwszych sprawozdań, aby zapewnić, że można skutecznie zmierzyć pracę UE i jej państw członkowskich nad rezolucją RB ONZ nr 1325.

Ponadto plan działań UE w zakresie równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet w kontekście współpracy rozwojowej (2010–2015), przyjęty przez Radę 14 czerwca 2010 r., a następnie wspólny dokument roboczy „Równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet: jak odmienić los dziewcząt i kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych UE w latach 2016–2020?”, przyjęty przez Komisję Europejską i wysokiego przedstawiciela / wiceprzewodniczącego 21 września 2015 r., jak również plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji (2015–2019), zawierają konkretne cele i działania przyczyniające się do realizacji polityki UE na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa.

W następstwie przeglądu na wysokim szczeblu rezolucji RB ONZ nr 1325 w październiku 2015 r. oraz przyjęcia nowej rezolucji RB ONZ nr 2242 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, nieformalna grupa zadaniowa UE ds. tych kwestii określiła zestaw priorytetów we wdrażaniu wyników tego przeglądu, a mianowicie: wzmocnienie wysiłków na rzecz zwiększenia udziału kobiet w zapobieganiu sytuacjom kryzysowym i ich rozwiązywaniu oraz przeciwdziałanie przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć w przypadku konfliktów i zajęcie się tym problemem; zajęcie się wymiarem płci w trakcie zwalczania nowych zagrożeń, takich jak terroryzm i brutalny ekstremizm, jak również podczas działań humanitarnych i prowadzenia polityk związanych z migracją i uchodźcami; rozważenie zwiększenia finansowania realizacji programu prac w zakresie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; oraz zwiększenie rangi i zakresu prac nieformalnej grupy zadaniowej UE ds. kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, która ma się stać unijną siecią punktów kontaktowych ds. kobiet, pokoju i bezpieczeństwa.

II. Cel i proces przeglądu wskaźników

Przegląd wskaźników stanowi odpowiedź na zalecenie zawarte w drugim sprawozdaniu z wykonania przez UE rezolucji RB ONZ nr 1325, gdzie zachęcono do analizy i przeglądu 17 wskaźników w świetle doświadczeń zdobytych podczas przygotowywania dwóch pierwszych sprawozdań, aby zapewnić, że można skutecznie zmierzyć pracę UE i jej państw członkowskich nad rezolucją RB ONZ nr 1325.

Dokonano przeglądu tych wskaźników w ramach nieformalnej grupy zadaniowej UE ds. kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, która miała na uwadze wytyczne dotyczące sporządzenia pierwotnych wskaźników, mianowicie do opracowania zestawu kluczowych wskaźników, które byłyby osiągalne, bezpośrednio wymierne (dostępność danych), konkretne i odpowiednie; które koncentrowałyby się na ocenie procesu wprowadzania w życie i podjętych kroków; i które dążyłyby do stosunkowo ograniczonej liczby wskaźników, które mogłyby być w odpowiednich przypadkach wykorzystywane zarówno przez instytucje UE, jak i państwa członkowskie.

W tym kontekście przegląd miał na celu jasne określenie zakresu i odbiorców każdego wskaźnika, aby zachęcić do zapewniania większej liczby i lepszej jakości odpowiedzi na kwestionariusze przygotowujące unijne sprawozdania wykonawcze, a także ostatecznie ułatwić ocenę wyników prac UE i jej państw członkowskich nad rezolucją RB ONZ nr 1325. Jednak skorygowane wskaźniki powinny również zapewniać ciągłość sprawozdawczości UE i porównywalność wyników. Niektóre wskaźniki zostały podzielone, zaś każdy wskaźnik został rozbity na wskaźniki podrzędne, uzupełnione o wskazówki, które dostarczają informacji opisowych o dobrych praktykach i wynikach, w celu uzyskania dokładniejszych informacji jakościowych. Wskaźniki zostały ponownie pogrupowane w sekcje tematyczne w zależności od obszaru działania w celu zwiększenia ogólnej przejrzystości. Dodano dwa nowe wskaźniki i jeden wskaźnik podrzędny, aby uwzględnić położenie nacisku na kolejne rezolucje RB ONZ dotyczące tematyki kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a konkretnie zwalczania przemocy seksualnej w czasie konfliktu; wyniki przeglądu na wysokim szczeblu rezolucji RB ONZ nr 1325 w październiku 2015 r., w tym przyjęcie nowej rezolucji RB ONZ nr 2242 dotyczącej tematyki kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; oraz wskaźniki opracowane na potrzeby programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do 2030 r.

Skorygowane wskaźniki zostały opracowane na podstawie wyników warsztatów nieformalnej grupy zadaniowej UE ds. kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, które odbyły się 21 stycznia 2015 r. z udziałem przedstawicieli instytucji UE, państw członkowskich UE, *UN Women* i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, oraz w oparciu o oceny i zalecenia pochodzące z dwóch unijnych sprawozdań wykonawczych oraz konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim i *UN Women*. W trakcie przeglądu korzystano także z pomocy ekspertów zewnętrznych dostarczanej w ramach programu *Gender Facility* finansowanego z unijnego Instrumentu na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju.

III. Ramy tematyczne

Zgodnie z podejściem przedstawionym w rezolucji RB ONZ nr 1325 i w kolejnych rezolucjach dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa w niniejszym dokumencie rozpatrzono następujące cztery dziedziny tematyczne: zapobieganie, uczestnictwo, ochronę, pomoc i odbudowę.

Zapobieganie: uwzględnianie równouprawnienia płci we wszystkich działaniach i strategiach zapobiegania konfliktom, sprawienie, aby instytucje i mechanizmy wczesnego ostrzegania były skuteczne i uwzględniały problematykę płci, zintensyfikowanie wysiłków ukierunkowanych na zapobieganie przemocy wobec kobiet, w tym różne formy przemocy ze względu na płeć, jak również zwalczanie bezkarności osób dopuszczających się przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć.

Uczestnictwo: propagowanie i wspieranie aktywnego i znaczącego uczestnictwa kobiet we wszystkich procesach pokojowych, jak również ich reprezentacji w trakcie podejmowania decyzji formalnych i nieformalnych na wszystkich szczeblach; zintensyfikowanie partnerstwa i kontaktów z lokalnymi i międzynarodowymi grupami i organizacjami zajmującymi się prawami kobiet; zatrudnianie i mianowanie kobiet na wysokie stanowiska.

Ochrona: zwiększenie wysiłków zmierzających do zagwarantowania ochrony, zdrowia fizycznego i psychicznego, dobrostanu, bezpieczeństwa ekonomicznego oraz godności kobiet i dziewcząt, a także rozszerzenie zakresu takich działań; propagowanie i zabezpieczenie praw kobiet oraz uwzględnianie perspektywy płci społeczno-kulturowej w reformach prawnych i instytucjonalnych.

Pomoc i odbudowa: propagowanie równego dostępu kobiet do mechanizmów i usług udzielania wsparcia, w tym do mechanizmów i usług ukierunkowanych na konkretne potrzeby kobiet i dziewcząt w związku ze wszystkimi wysiłkami podejmowanymi w ramach pomocy w odbudowie.

IV. Wskaźniki

A. Działania na poziomie UE

- 1. Krajowe plany działania i inne dokumenty strategiczne w państwach członkowskich UE**
  - 1.1 Liczba krajowych planów działania w państwach członkowskich UE.
  - 1.2 Liczba innych krajowych dokumentów strategicznych lub procedur sprawozdawczych w państwach członkowskich UE.
  - 1.3 Zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego w tworzenie, realizację i ocenę krajowych planów działania. Liczba organizacji społeczeństwa obywatelskiego uczestniczących w tych procesach. Wskazanie przykładów.
  - 1.4 Wskazanie przykładów najlepszych praktyk, w tym wyzwań w realizacji krajowych planów działania lub innych dokumentów strategicznych. Załączenie, tam gdzie jest to możliwe, oceny ich wpływu.

2. Kobiety na stanowiskach kierowniczych w misjach dyplomatycznych i w misjach zarządzania kryzysowego

- 2.1 Liczba i odsetek kobiet wśród szefów misji dyplomatycznych, delegatur UE oraz misji i operacji w dziedzinie WPBiO; jak również wśród personelu unijnego uczestniczącego w oenzetowskich operacjach pokojowych na wszystkich szczeblach, w tym personelu wojskowego i policyjnego.
- 2.2 Wskazanie przykładów i najlepszych praktyk sprzyjających piastowaniu przez większą liczbę kobiet wysokich stanowisk UE oraz uczestniczeniu większej liczby kobiet z państw członkowskich UE w misjach pokojowych ONZ.

B. Działania na poziomie krajów partnerskich, na poziomie regionalnym i wielostronnym

3. Wspieranie przez UE i jej państwa członkowskie krajów partnerskich w zakresie opracowania, wdrażania i oceny polityk związanych z kobietami, pokojem i bezpieczeństwem

- 3.1 Liczba i nazwa krajów partnerskich, z którymi UE i jej państwa członkowskie współpracują we wspieraniu działań propagujących kobiety, pokój i bezpieczeństwo, w szczególności poprzez opracowywanie, realizację i ocenę krajowych planów działania, dokumentów strategicznych lub innych polityk krajowych związanych z rezolucją RB ONZ nr 1325.
- 3.2 Rodzaje działań i partnerzy. Określenie, czy działanie jest realizowane lub rezultaty osiągnięte w partnerstwie lub konsultacji z podmiotami krajowymi, międzyrządowymi lub regionalnymi, w tym organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, organizacjami kobiet i organizacjami działającymi na szczeblu lokalnym.
- 3.3 Ocena jakości, wpływu i trwałości wsparcia oferowanego przez UE i jej państwa członkowskie na rzecz organizacji rządowych lub organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa.
- 3.4 Zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego w opracowywanie, realizację i ocenę polityk dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa prowadzonych wobec krajów partnerskich. Liczba organizacji społeczeństwa obywatelskiego uczestniczących w tych procesach. Wskazanie przykładów.
- 3.5 Wskazanie przykładów dobrych praktyk, doświadczeń i wyzwań, w tym, tam gdzie jest to możliwe, przykładów konkretnych skutków tych działań.

4. Zajęcie się kwestiami dotyczącymi kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, poruszonymi przez lokalne społeczeństwo obywatelskie w krajach partnerskich

- 4.1 Liczba i rodzaj konkretnych działań podejmowanych przez misje dyplomatyczne UE i jej państw członkowskich, misje i operacje w dziedzinie WPBiO lub dowództwa w celu zajęcia się kwestiami dotyczącymi kobiet, pokoju i bezpieczeństwa poruszonymi przez lokalne społeczeństwo obywatelskie, w tym organizacje kobiet.
- 4.2 Wskazanie przykładów i najlepszych praktyk.

5. Dwustronne i regionalne dialogi UE i jej państw członkowskich z położeniem specjalnego nacisku na kwestie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa

- 5.1 Nazwa i liczba dwustronnych i regionalnych dialogów UE i jej państw członkowskich, które w dokumentach końcowych, konkluzjach i celach kładą specjalny nacisk na kwestie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa.
- 5.2 Rola społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności organizacji kobiet, i konkretny wkład dokonywany przez nie w te dialogi.
- 5.3 Wskazanie przykładów najlepszych praktyk, które mogą pomóc zmierzyć wpływ wyników tych dialogów. Określenie doświadczeń i wyzwań.

6. Kobiety, pokój i bezpieczeństwo w działaniach specjalnych przedstawicieli UE

- 6.1 Liczba i odsetek sprawozdań z działalności specjalnych przedstawicieli UE zawierających konkretne informacje na temat kobiet, pokoju i bezpieczeństwa.
- 6.2 Wskazanie przykładów i najlepszych praktyk.

7. Instrumenty finansowania i środki budżetowe wykorzystywane przez UE i jej państwa członkowskie do wspierania kwestii kobiet, pokoju i bezpieczeństwa w krajach partnerskich

- 7.1 Instrumenty finansowania wykorzystywane przez UE i jej państwa członkowskie do wspierania działań dotyczących kwestii kobiet, pokoju i bezpieczeństwa.

- 7.2 Kwota i odsetek całkowitego budżetu rocznego UE i jej państw członkowskich przeznaczanego na budowanie pokoju i zapobieganie konfliktom bezpośrednio wspierającego działania dotyczące kwestii kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; kwota i odsetek tego konkretnego budżetu przeznaczanego dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego.
- 7.3 Kwota i odsetek całkowitego budżetu rocznego UE i jej państw członkowskich przeznaczanego na sektor bezpieczeństwa i wymiaru sprawiedliwości bezpośrednio wspierającego działania dotyczące kwestii kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; kwota i odsetek tego konkretnego budżetu przeznaczanego dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego.
- 8. Wprowadzenie kwestii kobiet, pokoju i bezpieczeństwa do projektów lub programów UE i jej państw członkowskich w sektorze bezpieczeństwa i wymiaru sprawiedliwości w krajach niestabilnych, doświadczających konfliktu lub znajdujących się w sytuacji pokonfliktowej**
- 8.1 Liczba projektów/programów w podziale na tematykę (reforma sektora bezpieczeństwa i wymiaru sprawiedliwości (SJSR), rozbrojenie, demobilizacja i reintegracja (DDR), pomoc humanitarna, dobre rządy, prawa człowieka, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i władze lokalne w procesie rozwoju itp.) oraz w podziale na kraje partnerskie, jak również stopień, w jakim uwzględniane są kwestie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz problematyka płci (w odniesieniu do wskaźnika polityki równości płci).
- 8.2 Ogółem suma wydatków na programy współpracy w podziale na obszar UE i jej państw członkowskich kierowane do każdego kraju partnerskiego oraz odsetek przyznawany na kwestie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz równouprawnienia płci.
- 8.3 Zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego w powyższe projekty/programy. Liczba organizacji społeczeństwa obywatelskiego uczestniczących w tych projektach/programach. Wskazanie przykładów.
- 8.4 Wskazanie przykładów najlepszych praktyk oraz, tam gdzie jest to możliwe, oceny wpływu.
- 9. Wspólne inicjatywy i programy UE i jej państw członkowskich dotyczące kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, prowadzone na szczeblach globalnym, regionalnym i krajowym wraz z agencjami ONZ i innymi organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, np. NATO, OBWE i Unią Afrykańską; czy też Bankiem Światowym i innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi**
- 9.1 Liczba, rodzaj i główny czynnik inicjujący wspólne inicjatywy i programy.
- 9.2 Wydajność i wyniki wspólnych inicjatyw i programów. Tam gdzie jest to możliwe, wskazanie przykładów oceny wpływu wspólnych inicjatyw i programów.

10. Koordynacja prac na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa przez UE i jej państwa członkowskie w krajach partnerskich, między sobą lub z innymi darczyńcami

10.1 Liczba i nazwa krajów partnerskich UE, w których UE i jej państwa członkowskie koordynują między sobą prace na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz rodzaj tej koordynacji.

10.2 Liczba i nazwa krajów partnerskich UE, w których UE i jej państwa członkowskie koordynują z innymi darczyńcami prace na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz rodzaj tej koordynacji.

10.3 Wskazanie przykładów i najlepszych praktyk, w tym wyzwań związanych z koordynacją.

C. Uczestnictwo kobiet w procesach pokojowych i w budowaniu pokoju

11. Wsparcie polityczne uczestnictwa kobiet w procesach pokojowych

11.1 Liczba oświadczeń/zobowiązań złożonych przez personel wyższego szczebla z UE i jej państw członkowskich w odniesieniu do udziału kobiet w procesach pokojowych wynikających z pozytywnych działań lub wyników czy też z nimi związanych.

11.2 Wskazanie przykładów najlepszych praktyk i wyzwań.

12. Udział kobiet w obecnych procesach pokojowych, w których UE i jej państwa członkowskie odgrywają aktywną rolę (poprzez przywództwo lub wsparcie polityczne, finansowe lub techniczne)

12.1 Liczba, odsetek, rodzaj (negocjator, mediator, osoba wspomagająca, ekspert techniczny itp.) i jakość uczestnictwa kobiet w tych procesach pokojowych:

- formalne/oficjalne procesy pokojowe
- nieformalne procesy pokojowe.

12.2 Wskazanie przykładów najlepszych praktyk i wyzwań, takich jak:

- wspierane przez UE konsultacje z kobietami i organizacjami kobiet prowadzące do konkretnych wyników, takich jak opinie sugerowane stronom, stanowiska negocjacyjne, zmiana brzmienia dokumentów dotyczących procesów pokojowych itd.
- badania jakościowe ukazujące rolę i wpływ uczestnictwa kobiet w konkretnych, wspieranych przez UE procesach (np. badania wykorzystujące studium przypadku).
- szkolenie poszczególnych kobiet negocjatorów i mediatorów w celu zwiększenia skuteczności i jakości ich uczestnictwa w konkretnych procesach.
- sprostanie wyzwaniu polegającemu na gromadzeniu wyłącznie danych ilościowych i danych podstawowych uwzględniających wyłącznie liczbę kobiet.

13. Wsparcie UE i jej państw członkowskich udzielane procesom pokojowym i skutkujące zaostrzeniem przepisów w sprawie praw i ochrony kobiet, które zostały uwzględnione w stadium początkowym i w dokumencie końcowym

13.1 Liczba i odsetek procesów pokojowych, w których UE i jej państwa członkowskie udzieliły konkretnego wsparcia (np. za pośrednictwem fachowej wiedzy technicznej dotyczącej problematyki płci przekazywanej podmiotom uczestniczącym w procesie pokojowym itd.).

13.2 Wskazanie przykładów najlepszych praktyk i wyzwań, takich jak:

- szkolenie mężczyzn i kobiet w zakresie praw i potrzeb kobiet w zakresie ochrony.
- finansowanie organizacji wspierających kobiety w celu wpłynięcia na przebieg i wynik konkretnych procesów pokojowych.
- poprawa monitorowania realizacji i wpływu konkretnych przepisów.

14. Wspieranie wzmocnienia pozycji kobiet i umożliwienie im rzeczywistego udziału oraz zintegrowanie problematyki płci i kwestii kobiet, pokoju i bezpieczeństwa z procesami budowania pokoju i sprawiedliwości okresu przejściowego

14.1 Liczba i rodzaj działań związanych z budowaniem pokoju i sprawiedliwością okresu przejściowego konkretnie wspieranych przez UE i jej państwa członkowskie w celu umożliwienia kobietom rzeczywistego udziału oraz włączenia problematyki płci i kwestii kobiet, pokoju i bezpieczeństwa.

14.2 Wskazanie przykładów najlepszych praktyk, w tym wyzwań, takich jak:

- budowanie potencjału kobiet i organizacji kobiet w celu wsparcia ich zaangażowania w budowanie pokoju i sprawiedliwość okresu przejściowego oraz monitorowania tych procesów.
- wspierane przez UE konsultacje z kobietami i organizacjami kobiet w celu zapewnienia ich zaangażowania w budowanie pokoju oraz w tworzenie i wdrażanie mechanizmów sprawiedliwości okresu przejściowego.
- sprostanie wyzwaniom stojącym przed kobietami będącymi ofiarami w dostępie do wymiaru sprawiedliwości i możliwości dochodzenia roszczeń za naruszenie ich praw.
- zwiększanie świadomości i działania informacyjne w celu zapewnienia dostarczania kobietom informacji o obecnych procesach budowania pokoju i sprawiedliwości okresu przejściowego oraz ułatwienia im udziału w tych procesach.

D. Wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony

15. Szkolenia w zakresie równości płci oraz kwestii kobiet, pokoju i bezpieczeństwa

15.1 Liczba i odsetek (mierzone rocznie) mężczyzn i kobiet specjalnie wyszkolonych w kwestiach związanych z problematyką płci i z rezolucją RB ONZ nr 1325 wśród: a) personelu dowództwa UE, b) personelu dyplomatycznego, c) personelu cywilnego i d) personelu wojskowego zatrudnionego przez UE i jej państwa członkowskie uczestniczącego w pokojowych misjach i operacjach ONZ lub w dziedzinie WPBiO.

15.2 Liczba i zakres (dni lub godziny) wyspecjalizowanych szkoleń w kwestiach związanych z problematyką płci i z rezolucją RB ONZ nr 1325 zapewnianych przez UE i jej państwa członkowskie na rzecz: a) personelu dowództwa UE, b) personelu dyplomatycznego, c) personelu cywilnego i d) personelu wojskowego uczestniczącego w pokojowych misjach i operacjach ONZ lub w dziedzinie WPBiO.

16. Wprowadzenie problematyki płci i kwestii kobiet, pokoju i bezpieczeństwa do mandatów, dokumentów dotyczących planowania i dokumentów sprawozdawczych misji i operacji w dziedzinie WPBiO

16.1 Liczba i odsetek misji i operacji WPBiO posiadających mandaty i dokumenty dotyczące planowania z jasnymi odniesieniami do problematyki płci / kwestii kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz składających w tym zakresie sprawozdania.

16.2 Wskazanie przykładów najlepszych praktyk ilustrujących stopień i zakres realizacji zobowiązań.

17. Wprowadzanie fachowców w dziedzinie problematyki płci do personelu misji i operacji w dziedzinie WPBiO

17.1 Liczba i odsetek misji i operacji WPBiO posiadających:

- zatrudnionego na pełny etat doradcę ds. problematyki płci (pozycja ekspercka)
- doradcę ds. problematyki płci pełniącego równocześnie inną funkcję (np. związaną z prawami człowieka)
- zatrudnionego na niepełny etat doradcę ds. problematyki płci (pozycja nieeksperska).

17.2 Liczba i odsetek personelu misji/operacji w dziedzinie WPBiO dysponującego wiedzą fachową dotyczącą problematyki płci / kwestii kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (oprócz doradców ds. problematyki płci lub punktów kontaktowych ds. problematyki płci).

17.3 Wskazanie przykładów najlepszych praktyk w zakresie uwzględniania problematyki płci / kwestii kobiet, pokoju i bezpieczeństwa w trakcie realizacji mandatu misji i operacji w dziedzinie WPBiO.

18. Incydenty molestowania seksualnego i dyskryminacji, nadużyć lub przemocy uwarunkowanej płcią popełnianie przez personel WPBiO, w przypadku których przeprowadzono dochodzenie i podjęto działania

18.1 Liczba i rodzaj incydentów przemocy seksualnej i uwarunkowanej płcią popełnionych przez personel WPBiO, w przypadku których przeprowadzono dochodzenie i podjęto działania, oraz rodzaj działań następczych, takich jak dochodzenia oraz działania dyscyplinarne i sądowe.

Proszę wskazać, czy molestowanie lub nadużycie miało miejsce wobec członka personelu WPBiO czy wobec osoby z zewnątrz.

18.2 Odsetek przypadków przemocy seksualnej i uwarunkowanej płcią na tle wszystkich skarg przeciwko personelowi WPBiO, w przypadku których przeprowadzono dochodzenie i podjęto działania.

18.3 Liczba ofiar aktów przemocy seksualnej i uwarunkowanej płcią popełnionych przez personel WPBiO, które to ofiary otrzymały pomoc, zadośćuczynienie lub odszkodowanie (wsparcie psychospołeczne, rekompensata itd.).

Proszę wskazać rodzaj zapewnionej pomocy, zadośćuczynienia lub rekompensaty.

18.4 Liczba sesji szkoleniowych dotyczących zasad postępowania i dyscypliny obejmujących kwestie związane z wykorzystywaniem seksualnym i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych zapewnianych przez UE i jej państwa członkowskie na rzecz: a) personelu dyplomatycznego, b) cywilnego i c) wojskowego personelu uczestniczącego w misjach i operacjach w dziedzinie WPBiO.

18.5 Łączna liczba uczestników powyższych sesji szkoleniowych i ich podział według płci.

E. Ochrona międzynarodowa

19. Wspieranie przez UE i jej państwa członkowskie budowania pokoju i działań pokojowych dotyczących kwestii przemocy seksualnej i przemocy uwarunkowanej płcią w sytuacjach konfliktowych i pokonfliktowych

19.1 Liczba, rodzaj i grupa docelowa działań UE i jej państw członkowskich w zakresie budowy i utrzymywania pokoju – tj. projektów/programów, polityk, dialogów, misji lub operacji w dziedzinie WPBiO – prowadzonych z położeniem nacisku na informowanie i zapobieganie przemocy seksualnej i przemocy uwarunkowanej płcią w sytuacjach konfliktowych i pokonfliktowych.

- 19.2 Liczba działań UE i jej państw członkowskich – zgodnie z definicją powyżej – prowadzonych z położeniem nacisku na ochronę praw i działania sądowe w związku z przemocą seksualną i przemocą uwarunkowaną płcią w sytuacjach konfliktowych i pokonfliktowych stosowaną wobec kobiet, dziewcząt, mężczyzn i chłopców. Proszę wskazać zakres reakcji (zgłoszony przypadek, skierowanie do innej instancji, dochodzenie, rozstrzygnięcie prawne itd.).
- 19.3 Liczba i rodzaj działań UE i jej państw członkowskich prowadzonych z położeniem nacisku na przemoc seksualną w sytuacjach konfliktowych i pokonfliktowych, które to działania były realizowane wraz z partnerami ze społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności organizacjami kobiet i organizacjami działającymi na szczeblu lokalnym.

20. Ochrona kobiet ubiegających się o azyl w UE

- 20.1 Liczba, odsetek i kraj pochodzenia kobiet i mężczyzn ubiegających się o azyl, którzy otrzymali status uchodźcy lub korzystają z dodatkowej ochrony w UE.
- 20.2 Wskazanie przykładów i najlepszych praktyk, w tym wniosków i wyzwań, polityk i doświadczeń, UE i jej państw członkowskich w zakresie środków ochrony oraz ich wpływu (negatywnego lub pozytywnego) na kobiety i mężczyzn oraz dziewczęta i chłopców będących uchodźcami lub osobami ubiegającymi się o azyl pochodzącymi z krajów dotkniętych konfliktem zbrojnym.

21. Uwzględniające problematykę płci polityki przeciwdziałania brutalnemu ekstremizmowi

- 21.1 Kwota i odsetek budżetu rocznego instytucji UE i jej państw członkowskich zajmujących się bezpieczeństwem i wymiarem sprawiedliwości przeznaczonego na prowadzenie badań na temat przeciwdziałania brutalnemu ekstremizmowi i problematyki płci, w tym na temat czynników prowadzących do takich zachowań i odstrasających od nich.
- 21.2 Kwota i odsetek budżetu rocznego urzędów statystycznych UE i jej państw członkowskich przeznaczonego na prowadzenie badań statystycznych na temat przeciwdziałania brutalnemu ekstremizmowi i problematyki płci, w tym na temat czynników prowadzących do takich zachowań i odstrasających od nich.
- 21.3 Kwota i odsetek całkowitego budżetu rocznego UE i jej państw członkowskich przeznaczonego na zapobieganie brutalnemu ekstremizmowi w krajach partnerskich, którego głównym lub najbardziej znaczącym celem jest problematyka płci.

21.4 Liczba i odsetek personelu UE i jej państw członkowskich posiadającego wiedzę fachową w zakresie problematyki płci zatrudnionego w organach zajmujących się przeciwdziałaniem terroryzmowi.

21.5 Udział organizacji kobiet w opracowywaniu strategii przeciwdziałania brutalnemu ekstremizmowi. Wskazanie przykładów dobrych praktyk, zdobytych doświadczeń i wyzwań.

V. Sprawozdawczość

Wskaźniki te stworzą podstawę ciągłej sprawozdawczości UE dotyczącej realizacji wszechstronnego podejścia do wprowadzania w życie przez UE rezolucji RB ONZ nr 1325 oraz 1820 dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa. Odpowiedzialne służby powinny sporządzać raz na dwa lata sprawozdanie, korzystając ze wsparcia nieformalnej grupy zadaniowej UE ds. kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, i przedstawiać je KPiB. Trzecie sprawozdanie należy przygotować w 2016 r. i należy zawrzeć w nim informacje zebrane w drodze ukierunkowanych konsultacji z, między innymi, delegaturami UE, państwami członkowskimi UE, jak również misjami i operacjami w dziedzinie WPBiO.

Wskaźniki te należy w razie potrzeby poddawać przeglądowi, aby odzwierciedlać rozwój wydarzeń w przyszłości w przedmiotowej dziedzinie.